

सम्पादकीय

सर्वोच्चको फैसला स्वागतयोग्य

सर्वोच्च अदालतले योगराज भनिने रिगल ढकालको कैद मिनाहा गर्ने सरकारको निर्णय बद्र गरेको छ। सर्वोच्चले रिगलको कैद सजाय कट्टा गर्ने सरकारको निर्णय नेपालको संविधानको धारा २१ ले प्रदान गरेको अपराध पीडितको हक र संविधानको धारा १२८ को उपधारा (४) को प्रतीकूल रहेको ठहर गर्दै कैद मिनाहा बद्र गरेको हो। बाँकी सजाय भुत्तानका लागि सर्वोच्चले आदेश दिएलगतै रिगल बिहारै नेपालगञ्जबाट प्रकाउ परेका छन्। सरकारले कानुनी राजको धज्जी उडाउँदै आफ्नै तज्जिजमा आममाफी दिएको बेला सर्वोच्च अदालतको यो फैसला जनअपेक्षित मात्र हैन, अत्यन्तै स्वागतयोग्य रहेको छ। संविधान दिवसका अवसरमा गत असोज ३ मन्त्रिपरिषद्को सिफारिसमा राष्ट्रपतिबाट रिगलको कैद मिनाहा भएको थियो। रिगलले २०७२ असार २८ गते नेपालगञ्जका चेतन मानव्यरलाई खुँडाले हानी हत्या गरेबापत् तीनै तहको अदालतबाट सर्वसंस्थाहित जन्मकैदको सजाय पाएका थिए। खुँडाले मान्द्ये काट्ने जस्तो जघन्य अपराधमा सजाय पाएका व्यक्तिको ६० प्रतिशत कैद मिनाहा गर्ने राष्ट्रपतिको कदमले संविधान र विधिको शासन माथि प्रश्न उठेका बेला सर्वोच्च अदालतले गरेको फैसलाको सर्वत्र प्रशंसा भएको छ।

लोकतन्त्र र संविधानवादिको धज्जी उडाउँदै अगाडि बढेको सरकारको कदमलाई सर्वोच्च अदालतले उल्टाएर ऐतिहासिक काम गर्नुलाई सक्रात्मक रूपमा लिनुपर्दछ। पछिलो समय न्यायालय माथि नै शंका उत्पन्न भइरहेका बेला सर्वोच्चको यस्तो निर्णयले भने केही आशा जगाएको छ। यसको आम नागरिक वर्गबाट मुक्तकण्ठले स्वागत भएको छ। सर्वोच्च अदालतको फैसलाले आगामी दिनमा कार्यपालिकाले मनमौजी रूपमा कैद छुट तथा माफी दिने विकृति धेरै हदसम्म नियन्त्रण हुने विश्वास गर्न सकिन्दै। अपराधमा दोषी ठहर भएकालाई कैद छुट तथा कैद माफी दिनुअधि सर्वोच्चले दुई प्रक्रिया पूरा गर्न परमादेश दिएको छ। पहिलो, पीडित पक्षको सहमति अनिवार्य र दोस्रो, कैदीको असल चालचलन भएको पुष्टि हुने आधार। अबका दिन सरकारले राष्ट्रपतिलाई कैद करी तथा माफीका लागि सिफारिस गर्दा यो प्रक्रिया पूरा गर्नुपर्ने छ। सर्वोच्चले पीडितको सहमति लिएर मात्र यस्तो छुट लिन परमादेश दिएको विषय समेत अत्यन्त सक्रात्मक छ। सर्वोच्च अदालतको फैसलाले संविधान र लोकतन्त्रको रक्षा त गरेको छ नै, यसबाट नेपालमा न्याय र कानुन सेटिङ्मा चल्दैनन् भन्ने दूरगामी सन्देश पनि दिएको छ।

Opinion @ Social Network

जिन्दीमा सबैकुरा तपाईंले सोचे जस्तो हुँदैन तर त्यसी भन्नै गर्दा तपाईंको बारेमा सोचिदिने, अरु पनि त छैनन्... (अर्जुन भुसालको फेसबुक स्टाटसबाट <https://www.facebook.com/bhusalarjun12>)

यो स्तम्भमा सामाजिक संजालमा पोष गरिएका धारणाहरू राखेकौ। यसका लागि हाम्रो फेसबुक पेज www.facebook.com/shittalpati मा लगान गर्न सक्नुहोन्दै।

नवजनवेतना दैनिकको रूपमा तपाईंसामु आईरहेको छ। यो पत्रिका अठ स्तरीय अग्नि पठाइय बानउनको लागि तपाईंहरूको अनुल्य सुभावहरूको तारीलाई अत्यन्तै जुरुरी छ। पाठकवर्जन तपाईंका सुभावहरू दिई तारीलाई सहयोग गर्नुहुन तारी अनुरोध गर्दै।

नवजनवेतना दैनिक

भागवतील तानसेन, पाल्पा

विदेशीको स्वार्थ पूरा गर्न उद्धत नेतृत्व

पूर्ण ओली

नेपालको अवस्था यतिबेला सबैतिर डामाडोल छ। हत्या हिंसाबाट आएको माओबादी बिदेशीको हितमा काम गरे बापत अहिले सत्तासाली भएका प्रचण्डको सत्ता टिकिरहेको छ। सरकारको प्रमुख काम ठूला दलका मानिसलाई भृष्टचारबाट जोगाइदिने, देशमा धार्मिक विभेद बढाएर समाजमा द्वन्द्व बढाउने, हत्या हिंसामा संलग्न भइ अदालतले आजीवन जेलमा हालेका मानिसलाई आममाफीको नाममा छोड्ने जस्तै भएको छ। अहिले बिरोधी दल एमालेको बिरुद्ध सबै एक भएर लागेका छन्। त्यसमा एमालेको गलत नीतिको कारण अहिले उसका कार्यकर्ता दुर्ग प्रसाईसँग भिडिरहेका छन्। जसको कारण एमाले पार्टीको छ्विखस्कै गइरहेको छ। अहिलेको सरकार खुलारूपमा भारत र अमेरिका मुखी भएको छ। त्यही भएर भारत र अमेरिकी इच्छा पूरा गर्न एमसीसी कार्यन्वयन गरियो। अब एसपीपी पनि पास गरिन्छ। भारतले खोजे अनुसार सबै नदी नाला उसको नियन्त्रणमा गइसके। अब सप्तकोशी उच्च बाँध निर्माण गर्ने समझौता गरिसकेपछि प्रचण्ड सरकार लाई हटाएर देखावा सरकार आउनेछ। यो पनि भारत र अमेरिकामुखी नै हुनेछ। त्यही भएर बीआरआईलाई कार्यन्वयन गरिने छैन। बीआरआईबाट अत्यन्त ठूला आयोजना नेपालले पाउन सक्यो। कमसेकम चीनबाट रेल नेपालमा आउने संभावना थियो। यसबाट नेपालको आयत निर्धारित चीनका बन्दरगाहमार्फत पनि हुन सक्यो। यस बाँहेक नेपालका हितमा ठूला र महत्वपूर्ण योजनाहरू नेपालले पाउन सक्यो।

चीनका विगतका सहयोग प्राय निस्वार्थ किसिमका नेपालको हितमा देखिएका छन्। भाविष्यमा पनि उसबाट नेपालले धोका पाउने संभावना थियो। यसबाट नेपालको आयत निर्धारित चीनका बन्दरगाहमार्फत पनि हुन सक्यो। यस बाँहेक नेपालका हितमा ठूला र महत्वपूर्ण योजनाहरू नेपालले पाउन सक्यो।

चीनका विगतका सहयोग

भारतसँग हाम्रा धेरै ठाउँमा सीमा समस्याहरू छन् तर त्यसलाई समाधान गर्न भारतले कहिल्यै पनि सरोकार राष्ट्रको हितमा भएर राख्ने छन्। त्यसमा प्रमुख कारण यदि कुनै विषय नेपालका हितमा छ भने भारतले त्यसलाई वास्तै गर्दैन। हाम्रा नेता र कर्मचारी पनि राष्ट्रको हितमा भएर आपाल भारतसँग डटेर आफ्ना कुरा राख्न सक्दैन्। देशका युवाहरू शिक्षा र रोजगारीको लागि बिदेश जाने ताँती लागिरहँदा त्यसलाई रोक्ने गृहकार्य सरकारले प्रयास नै गरेको छैन। अब सप्तकोशी उच्च बाँध बनेमा यसबाट लाखौं एकड जमिन नेपालको छुवानमा पारेर भारतको करोडौं एकड जमिन सिंचाइ हुनेछ र बाढीबाट नियन्त्रण हुनेछ। भारतसँग हाम्रा धेरै ठाउँमा सीमा समस्याहरू छन् तर त्यसलाई समाधान गर्न भारतले कहिल्यै पनि सरोकार नै राख्नैन। यसमा प्रमुख कारण यदि कुनै विषय नेपालका हितमा छ भने भारतले त्यसलाई वास्तै गर्दैन। हाम्रा नेता र कर्मचारी पनि राष्ट्रको हितमा भएर आपाल भारतसँग डटेर आफ्ना कुरा राख्न सक्दैन्। देशका युवाहरू शिक्षा र रोजगारीको लागि बिदेश जाने ताँती लागिरहँदा त्यसलाई रोक्ने गृहकार्य सरकारले प्रयास नै गरेको छैन। अब बाढीबाट नियन्त्रण हुनेछ। यसमा कोशी, गण्डकी तथा महाकाली सन्धिलाई लिन सकिन्दै। अब सप्तकोशी उच्च बाँध बनेमा यसबाट लाखौं एकड जमिन नेपालको छुवानमा पारेर भारतको करोडौं एकड जमिन सिंचाइ हुनेछ र बाढीबाट नियन्त्रण हुनेछ। भारतसँग हाम्रा धेरै ठाउँमा सीमा समस्याहरू छन् तर त्यसलाई समाधान गर्न भारतले कहिल्यै पनि सरोकार नै राख्नैन। यसमा प्रमुख कारण यदि कुनै विषय नेपालका हितमा छ भने भारतले त्यसलाई वास्तै गर्दैन। हाम्रा नेता र कर्मचारी पनि राष्ट्रको हितमा भएर आपाल भारतसँग डटेर आफ्ना कुरा राख्न सक्दैन्। देशका युवाहरू शिक्षा र रोजगारीको लागि बिदेश जाने ताँती लागिरहँदा त्यसलाई रोक्ने गृहकार्य सरकारले प्रयास नै गरेको छैन। अब बाढीबाट नियन्त्रण हुनेछ। यसमा कोशी, गण्डकी तथा महाकाली सन्धिलाई लिन सकिन्दै। अब सप्तकोशी उच्च बाँध बनेमा यसबाट लाखौं एकड जमिन नेपालको छुवानमा पारेर भारतको करोडौं एकड जमिन सिंचाइ हुनेछ र बाढीबाट नियन्त्रण हुनेछ। भारतसँग हाम्रा धेरै ठाउँमा सीमा समस्याहरू छन् तर त्यसलाई समाधान गर्न भारतले कहिल्यै पनि सरोकार नै राख्नैन। यसमा प्रमुख कारण यदि कुनै विषय नेपालका हितमा छ भने भारतले त्यसलाई वास्तै गर्दैन। हाम्रा नेता र कर्मचारी पनि राष्ट्रको हितमा भएर आपाल भारतसँग डटेर आफ्ना कुरा राख्न सक्दैन्। देशका युवाहरू शिक्षा र रोजगारीको लागि बिदेश जाने ताँती लागिरहँदा त्यसलाई रोक्ने गृहकार्य सरकारले प्रयास नै गरेको छैन। अब बाढीबाट नियन्त्रण हुनेछ। यसमा कोशी, गण्डकी तथा महाकाली सन्धिलाई लिन सकिन्दै। अब सप्तकोशी उच्च बाँध बनेमा यसबाट लाखौं एकड जमिन नेपालको छुवानमा पारेर भारतको करोडौं एकड जमिन सिंचाइ हुनेछ र बाढीबाट नियन्त्रण हुनेछ। भारतसँग हाम्रा धेरै ठाउँमा सीमा समस्याहरू छन् तर त्यसलाई समाधान गर्न भारतले कहिल्यै पनि सरोकार नै राख्नैन। यसमा प्रमुख कारण यदि कुनै विषय नेपालका हितमा छ भने भारतले त्यसलाई वास्तै गर्दैन। हाम्रा नेता र कर्मचारी पनि राष्ट्रको हितमा भएर आपाल भारतसँग डटेर आफ्ना कुरा राख्न सक्दैन्। देशका युवाहरू शिक्षा र रोजगारीको लागि बिदेश जाने ताँती लागिरहँदा त्यसलाई रोक्ने गृहकार्य सरकारले प्रयास नै गरेको छैन। अब बाढीबाट नियन्त्रण हुनेछ। यसमा कोशी, गण्डकी तथा महाकाली सन्धिलाई लिन सकिन्दै। अब सप्तकोशी उच्च बाँध बनेमा यसबाट लाखौं एकड जमिन नेपालको छुवानमा पारेर भारतको करोडौं एकड जमिन सिंचाइ हुनेछ र बाढीबाट नियन्त्रण हुनेछ। भारतसँग हाम्रा धेरै ठाउँमा सीमा समस्याहरू छन् तर त्यसलाई समाधान गर्न भारतले कहिल्यै पनि सरोकार नै राख्नैन। यसमा प्रमुख क

સાહિત્ય દર્પણ

कथा

—● विमल लामिछाने

मृत्यु र जीवनको दोसाँधमा

एलिना १७ वर्षकी थिइन् ।
त्यतिवेला उनी पहाड़ी दुर्गम गाउँको
स्कुलमा कक्षा दशमा पढ़दै थिइन् ।
गाउँले जीवनको सामान्य परिवारमा
हुँकेकी उनी इमान्दार र सोफोपनकी
केटीमा चिनिन्थन् । दिदी दाजुहरुको
मायामा हुँकेकी भएपनि दिदीहरुले घरजम
गरेपछि र दाजुहरुले परदेशको बाटो
लिएपछि डाँडामाथिका घाम जस्तो
भएका बुद्ध्यौली आमा-बुबा सम्हाल्ने,
घर ब्यावहार मिलाउने र खेती लगाउने
जिम्मा उनकै काँधमा आएछ । अर्मपर्म
र सरसापटकै भरपा भाएपनि उनले
आफ्नो जिम्मेवारीलाई सम्हाल्दै
क्याम्पस लेभल सम्मको अध्ययन गर्न
भ्याइन् । घरको दुखेसो सम्हाल्दै
क्याम्पस अध्ययन गरेको २ वर्ष
वितिसकेको के थियो छरछिमेकमा
एलिनाको विवाहको चर्चा चलन थालेको
छ । घरले जा-जा र बनले आइज-
आइज भन्ने बेलामा कतै रास्मो कुटुम्ब
भेटिए लगनगांठो कसिदिन पाए कर्म
सकिने थियो भन्नेमा छन् उनका बुवा-
आमा । धेरैतिरवाट विवाहको प्रश्ताव
आउन थाले पछि उनकाबे मनपनि
दोधारे बन्न थालेको रहेछ ।

छटपटि बढेको छ, निधि हराएको रहेछ उनको । दिनभरीको कामको थकानलाई शिरानी लगाउदै परालको गुन्दीमा यथाउता मडारिन्चिन्, बुझै सकिनन् । एलि सुन्तला दिन्ये त कहिन आदी दिएर नजिकको अगे गाडीको यात्रामा ।

कोलटे फेर्छिन र सोच्छिन् राम्रो घरानको
केटा पाए त ठीकै हो, तर भनेजस्तो
कहाँ मिल्ला र ? फेरि आमा बुबाको
रेखदेख गर्ने पनि त कोहि हुन् ।
कयौं रात मन डुलाउँदै पिरोलिन्छिन
उनी । यसरी नै दिनहरु बित्दै गए ।
उनका बुवा आमाको पनि खटपट
बढेको छ उसैगरी । हुर्केकी छोरीको
हात कुटुम्बको हातमा सुम्पिदिन
पाएदेखि मरिगाइयो भनेपनि आत्माले
शान्ति पाउने थियो, नन्ह 'बुढाबुढीको
खटपटि बढेको र नीध हराएको राम्री
बुझ्ने गरेकी छन् उनले । समय
सन्दर्भमा धेरै केटाले ताकेका पनि
छन् । कुरा चलाउने र प्रश्ताव
राख्नहरु लाई निर्णय दिन भने सकेकी
छैनन् । एलिना दिदी 'एलिना दिदी'
छिमेकीको घरमा फोन आएपछि गाउँका
साना नानीहरु एकै स्वरमा कराउँदै
एलेनालाई शहरबाट फोन आएको
खबर दिन पुरछ्न । एलिना किचनमा
ब्यस्त छिन् । झमकक साँझ परिसकेको
छ । गाउँका केटाकेटीले एकै स्वरमा
खबर पुर्याउछन्-एलिना दिदी शहरबाट
तपाईँको फोन आ छ छिमेकमा भट्ट
जानु रे । एलिना हँ कहाँबाट कसको
फोन ? कहूँ एलिना फोनतर्फ जान्छिन्,
छिमेकी दाइले होल्डमा राखिदिएको फोन
रिसिभ गर्दछन् । केहिबेर फोनमा कुरा
गरिसकेपछि उनी दगडै फर्किन्छन् र

आमालाई सुनाउँछिन्- 'शहरबाट भाउजुले फोन गर्नु भएको थियो, मलाई हेर्न कटाको प्रश्ताव आएको थियो रे, भाउजुसँग कुरा गरेछ, मलाई 'शहराँ भिकाइएको छ, तर आमा मलाई पटकै जान मन छैन' । एलिनाले आमासँग बेलिवस्तार लगाईन् । बेलुका खानपीन सकेपछि एलिनाका बा-आमाले सल्लाह गरे । लामो परामर्शपछि एलिनालाई एकपटक शहरकी भाउजुको घर पठाउने निधो भयो । एलिनाका घरबाट शहरकी भाउजुका घरसम्म पुगन गाडीमा करिब २ दिनको यात्रा गर्नुपर्छ । शहरजाने चाँजोपाँजो मिलाउँदा केहिदिन ढिलो भयो । उताबाट तारन्तर भाउजुको फोन आईरहेको छ । छिमेकीसँग

सरसापटल गरेर खर्च जुटाएर एलिना शहरतिर लागिन् । ३/४ पटक गाडी परिवर्तन गर्दामात्र उनी गन्तव्यमा पुरिथन, गाउँले सोभी केटि भनेर उनको लवाज र बोलीचालीबाटै स्पष्ट खुल्थ्यो । सोभोपनको फाइदा उठाउदै शहरका ठिटाहरुले एलिनालाई पछ्याईरहेका थिए । हलकक बढेकी पहाडे केटी हैंदै गलाबाट रगत चुहेला जस्ती भरभर देखेपछि केटाहरुको मन कागतीको रस देखाको जिब्रो जस्तै । तर विचरा ! सोभी एलिनालाई त्यो पत्तै भएन । उनले केटाहरुको नियतलाई बुझ्नै सकिनन् । एलिनालाई कहिले सुन्तला दिन्थे त कहिले बदाम, चना आदी दिएर नजिकको आफन्त भै गर्दै गए गाडीको यात्रामा ।

रात परिसकेको थियो । गाडी शहर प्रवेश गर्दै थियो तर एलिनाकी भाउजुको घर शहरको गाडी स्टेण्डबाट झण्डै २ कोष पर थियो । गाडी अन्तम स्टेण्डमा पुगेर रोकियो । सबै यात्रुहरु उत्रिए, एलिनापनि उत्रिइन् । गन्तव्यसम्म पुरनकोलागि एलिनाले रिक्सा प्रयोग गर्ने सोच बनाइन् । उनै शहरी केटाहरुले रिक्सा चढौन सहयोग गरे भै गरे र एलिनाको अधि र पछि बसे, एलिनालाई चलाउन र धक्केलन थाले, तवमात्र बुझिन एलिनाले उनीहरुको नियत ! उनको जीउ काम्यो डर लागेर आयो । हुदैछ । उनले सोच्ने र निर्णय गर्ने मौका पाएकै थिईनन् । उनलाई हेन्दै आएको केटाले भाउजुसंगै एलिनालाई मन पराएको कुरा गरेपछि विवाहको कुरा सकेर फर्किएछ । एक हप्तापछि घुरनसँग एलिनाको विवाह हुने निश्चित भएछ । एलिनाका आँखा रसाइरहेका थिए । मन रोइरहेको थियो, त्यही बिचमा एलिनाको विवाह सम्पन्न भयो । एकसरो सामान जुटाएरै सामान्य तवरले विधिपूर्वक नै एलिनाको विवाह सम्पन्न भयो दुलाहाले बेहुली भित्राए । बेहुली भित्रियाएपछि दाइजोको विषयमा ठूलै खैलाबैला मच्चियो, बेहुलाकी आमाले दाइजो नपाएको भोक्के देखाइन् । मनमा आएसम्म गाली गरेर आफन्तसमेत मिलेर । बेहुलालाई पनि अप्छ्यारो महसुस भयो । नन्द र आमाजुपनि धुरिए, धेरै सम्पत्तिको अपेक्षा गरेका रहेछन भन्ने प्रश्नती छरपस्त बनाए । गाली बेइजतिका सब्द प्रयोग गरेर पालोपालो बर्बारउन थाले । दाइजो नपाएकै कारण एलिना बेहुली भएकै दिन परिवारमा छिछि र दुरु-दुरको पात्र बनिन् । बेहुलाले परिवारलाई बुझाउन प्रयत्न गरे तर उनको केही जोर चलेन । दिरी-बहिनी र आमाले उनलाई भोकाएको बाजले चल्लो छोपे भै गर्दारहेछन् । एलिनालाई साथसहयोग मिल्नुको सङ्ग उलटै चोट थियो ।

शहरको लोडसेडिङ्को बेला थियो, एकान्त अध्यारो ठाउँमा पुगेपछि रिक्सा रोक्न लगाए । रिक्सावालाई केटाले हकारे उसको केहि लागेन, उसले सबैलाई त्यहिं छोडिदियो र रिक्सा फर्कायो । केटाहरु चारजना थिए उनीहरूले एलिनालाई जबरजस्ति गर्न खोजे घम्साघम्सी पच्यो, एलिनाले कडा प्रतिरोध गरिन, चिच्याइन, कराइन्, गुहारिन्, केहि समयमा अर्को रिक्सा त्यही बाटो भएर आउदै थियो, त्यसमा तीनओटी केटिहरु रहेछन् । एलिनाको गुहार सुनेर केटिहरु आलिए, उनीहरलाई देखेपछि केटाहरु भागे । उनीहरूकै सहयोगमा एलिना शहरीया भाउजुको धर पुगिन् ।

भाउजुलाई सबै बेली विस्तार सुनाइन् तर भाउजुले समयमा हिड्नपछि नि भनेर उल्टै गालि गर्न थाले पछि एलिनाको मन कुडिया । एलिनालाई लागेको थियो भाउजुको सहाराले ति केटाहरूलाई केहि खोज तनावमा परे । मन बहलाउन घुरन साथीहरूका तिर समय बिताउँदैन्ये । प्रायजसो खाना खान आउने समयमा घुरनका घरमा रडाको मच्चने गर्थ्यो, घटनाहरु दोहोरिन्थे । भित्रभित्र घुरन कुडिझरहेका रहेछन्, विवाहको तेस्रो रात अवेरसम्म घुरन घर नआएपछि एलिनाले फोन गरिन् । पटक-पटक फोन काटिएपछि एलिना थप आशंकित भइन् । एलिनालाई भन खटपट बढ्यो । उनले घुरनकी ममीलाई सोधिन् किन अहिलेसम्म घुरन घरमा आएनन् ? सासुले मनिन् भरे आउछ होला ‘तन्नमकी छोरी तन्किदै गर न केहि समयपछि घुरनकी ममीलाई घुरनका साथीको फोन आयो सबै हस्याडा र फस्याड गर्दै अतिए भै गरे । घुरनले विष खाएको ‘रहेछ’ । रुबाबासी चल्यो । घुरनलाई अस्पतालमा भेटिन एलिनाले । घुरनलाई हेर्नेहरूको भीड लागेको थियो । कुरा काटनेहरु आ-

तलास होला र कावाही प्रक्रियामा
जालान्, तर भाउजुले यसलाई सामान्य
रूपमा लिईन्, सुनेको नसुनेई भईन् ।
उनलाई लायो मानौ शहरको यो परिचय
रहेछ । एलिनाको मन दुखेको थियो ।
फ्रेस हुन पाएकै थिइन्त भाउजुको
सम्पर्कबाट भोलीपल्टै एलिनालाई हेने
केटा आयो । मन कुडिएको वेला
आफूलाई हर्न आएको केटासँग दोहोरो
संवाद गर्न नै सकिनन्, मात्र मुण्टो
हल्लाईन् । मानौ सांकेतिक कुराकानी

आफ्ना भाषामा व्याख्या गरिरहको
थिए । घुरन बिरामी बेडमा बेहोस
थिए । एलिना घुरनलाई रगत
दिन्छन्, सुन्य समयमा भगवानसँग
घुरनको जीवन रक्षाको प्राथना गर्दै तप
तप खसेका आँशुका थोपाभित्र भविश्यको
जीवन खोज्दै घुरनलाई बोलाइरहेकी
थिईन् । अचेत अनुहार सुम्मुस्याईरहेकी
थिइन् । घुरन मृत्यु र जीवनको
दोसाँधमा छटपटाईरहेका थिए ।

-समकालीन साहित्य डटकम

-समकालीन साहित्य डटकम

हाँस्यव्यड़ग्य

● उमेश रेठमी

हाकिमनी साहेब

श्रीमतीले हाकिमनी पद सम्हालेदेखि नै एकपछि अर्को गर्दै आइरहेका आवश्यकता, चाहना, अनि मागरूपी क्षेप्यास्त्रहरूले घाइते बनिसकेको म बढुवासदुवा रोकेर पुरानै पदमा फर्किँऊँ कि भनिसोच्च थालेको छु । मेरो बढुवा भएदेखि नै श्रीमती हाकिमनी भएको छे । जहाँ जाँदा पनि अनि जे गर्दा पनि उसको फरह्याकफुरुक हेर्न लायक भएको छ । 'हाकिमनी पो हो मत, पहिलेजस्तै झार्लाङ्गे तालले कहाँ हिँडनुभयो त त', उसको आफै नै बयान हुन्छ हरेक क्रियाकलापमा । आइबकस्योस् र खाइबकस्योस् भन्दै आफैनो बोलाइलाई पनि सुधार गरेकी छिन् उनले । त्यो मात्रै कहाँ हो र छोराछोरीको लगाइ, खुवाइ र बोलाइमा पनि उनको नियन्त्रण चल्न थालेको छ । छरछिमेकपा आफूभन्दा तल्लो ओहादाकाहरूसँगको व्यवहारमा परिवर्तन आएजस्तै उनिहरूसँग उनको बोल्ने शैली पहिलेजस्तो छैन । मेरो बढुवाले उनमा लेराएको यस्तो विकास देख्ना म पनि दङ्ग परेको छु । उसका साथीहरू भन्दून्, 'अब त तिमी हाकिमनी भयौ, अलि ठाँट देखाएर हिँडनुपर्दै ।' माइती खलक पनि थप्चन्, 'छोरा छोरीलाई निकाल अब त्यो सरकारी स्कुलबाट । तिमी हाकिमनी भइसक्यौ, अब त बोर्डिङ स्कुलमा भर्ना गर्नुपर्दै ।' श्रीमती सबैको कुरामा 'हो' मा 'हो' मिलाउँछे । मेरो बढुवाले लेराएको उसको खुसीको मूल्याङ्कन गर्ने कुनै तरिका नै छैन । उनि खुसी छिन् । अनि उनको खुसीमा आफैनो खल्ली रितिने, टाउको दुख्ने लगायतका बिमारीहरूको लर्को लाग्न थालेको देख्ना अत्तालिन पुरछु म । एकातिर सम्भावित समस्याहरू छन् त अर्को तिर खुसीको बहार छ । धन्य होस् मेरो बढुवा ! साथीभाइहरू 'पार्टी कहिले' भनी ताना मार्छन्, छोराछोरी घुम्न जाँौं भन्दून्, श्रीमतीलाई सुनको हार चाहिएको छ, सालोलाई आफैमुन्त्रिर भए पनि एउटा जागिर चाहिएको छ, जेठानलाई ठेकका मिलाइदिने सिफारिस चाहिएको छ । अब के-के मात्र गरूँ अनि के-के मात्र नगरूँ ? बढुवाले खुसीभन्दा बढी विपत्ति पो ल्याउन लाय्यो भदै खुसी मनाउन लेराएको लालमोहन खाँदा पनि तितोझै भान हुन थालिसकेको छ मलाई । आफैनो तितोपनालाई अभ तितो बनाउन बाउआमा दुवै थप्चन्, हामी त अब हाकिमको बाउआमा, हाम्रो पनि त केही बढोत्तरी हुनुपरह्यो नि बाबु । कति यो चिसो छिडीमा बस्नु ? माथिको घाम लाग्ने कोठामा सारिदेउ न । यो कोठामा बस्दा-बस्दा चिसो लागेर बाथले समात्लाजस्तो भइसक्यो । 'बाउआमालाई छिँडीको कोठामा सार्ने फैसला हाकिमनीकै हो, कसरी बिथोल्न सक्थे र । यतिखेर उहाँहरूले मागेको बढोत्तरीको चाहना पनि हाकिमनीको हुकुमिविना सम्भव हुँदैन भन्ने यकिन भएकाले आफ्ना बाउआमालाई सान्त्वना बाहेक अरू केही दिन सकिरहेको छैन मैले । हाकिमको बाउआमा छिडीमा बस्दा आफैनै इज्जत जाला भन्ने डर देखाउँछन् दुवै, म चाहिँ नसुनेझै बहाना बनाउँछु प्रायः ।

एकातिर सम्भावित समस्याहरू छन् त अर्कों तिर खुसीको
बहार छ । धन्य होसु मेरो बढुवा ! साथीमाइहरू 'पार्टी
कहिले' भनी ताना मार्घन्, छोराछोरी धुम्न जाऊँ मन्घन्,
श्रीमतीलाई सुनको हार चाहिएको छ, सालोलाई आफौमुनिर
भए पनि एउटा जागिर चाहिएको छ, जेठानलाई ठेक्का
मिलाइदिने सिफारिस चाहिएको छ । अब के-के मात्र गर्ह
अनि के-के मात्र नगर्ह ? बढुवाले खुसीमन्दा बढी विपत्ति
पो ल्याउन लाग्यो भन्दै खुसी मनाउन लेराएको लालमोहन
खाँदा पनि तितोभई भान हुन थालिसकेको छ मलाई ।
आफ्नो तितोपनालाई अभ तितो बनाउन बाउआमा दुवै
थप्पैन्, हामी त अब हाकिमको बाउआमा, हाम्रो पनि त
केही बढोतरी हुनुपरह्यो नि बाबु । कति यो चिसो
छिँडीमा बस्नु ? माथिको घाम लाग्ने कोठामा सारिदेउ
न । यो कोठामा बस्दा-बस्दा चिसो लागेर बाथले
समात्लाजस्तो भइसक्यो । 'बाउआमालाई छिँडीको कोठामा
सार्ने फैसला हाकिमनीकै हो, कसरी बिथोल्न सक्थे र ।

संसुरालीतिरको कुरा त्यति नै रसिलो छ । सासुसंसुराको नाक धिरौलाभन्दा पनि ठुलो भएको छ मेरो बढुवाले । उनीहरूको धाक छिमेकीहरूलाई पचाउनै गाह्रो भइसक्यो । सासुको मुखबाट तारन्तार निस्कने 'मेरो हाकिमनी छोरी' सुन्दा यस्तो लाग्छ मानौ उनको बाहेक अरूको छोरी हाकिमनी नै भएका छैनन् । ससुरा फोन गर्दैन् मलाई, 'हाकिम साब, हाम्रो घरको पछाडी बग्ने नाली अलि गन्हाउन थाल्यो । यसो हजुरले भनिएदेखि नगरपालिकाले सर सफाइ गरिदिन्थ्यो कि ! फोहोर बग्ने नालीको जग्गा मिचेर घर बनाउनु छ, अनि अहिले आएर गन्हायो भन्दै मेरो ओहदाको फाइदा लिन खोज्ने बुढा भन्दै म भित्रभित्र आफैसँग कुरा गर्न थाल्छु ।

फोहोर बग्ने नाली सफा गर्न मेरो बढुवा भएको जस्तो, जान्नु तान्नु कही छैन जे मुखमा आयो त्यही बोलिदिने मेरा ससुरा जस्ताहरूको कै

कुरा गनु । आफ्न आफसका माहाल बेर्नेछ । पियन, खरदार, सुब्बा देखि कम्प्युटर चलाउने ठिटीहरू सबैलाई पार्टी चाहिएको छ । कसलाई रिकाउन् अनि कसलाई रिसाउन छोडिदिनु ? आफूभन्दा माथिका हाकिमहरूको त अभ कुरै अलग छ । उनीहरू राजधानीको पाँचतारे होटलमा कक्टेलको आयोजना गर्नुपर्ने कुरा गर्दछन् । आफ्नो श्रीमतीको फर्माइसदेखि लिएर सम्पूर्णको इच्छा पुरा हाकिमना पद खास्त लागका कसुरमा अब कति रात जाग्रामै बस्तुपर्ने हो अनि कति दिन भान्धा छिन न पाइने हो आफूलाई नै थाहा छैन । पछि मनमनै निर्णय गरेँ, आफूलाई बेच्न परे पनि बेच्चा हुन्छ तर उनको पद खोस्त पाइन्न । सबै माग पूरा गर्नै पर्छ । बढुवा स्विकार्तै पर्छ । उनीलाई हाकिमनी बनाइने राख्नुपर्छ । जय हाकिमनी साहेब ! जय होस् हजुरको ! -साहित्य पोष्ट डटकम

जनसांस्कृतिक महासंघ पाल्पाको अध्यक्षमा कार्की

पाल्पा, कार्तिक १७/नेपाल (एमाले) सँग आवद्ध राष्ट्रिय जनसांस्कृतिक महासंघ पाल्पाको अध्यक्षमा लोकदोहोरी गायक रुपेश कार्की चयन भएका छन् । पार्टी पूर्न संरचनापछि तानसेनमा भएको जिल्ला अधिवेशनले गायक कार्कीलाई सर्वसम्मत अध्यक्षमा चयन गरेको हो ।

कार्की राष्ट्रिय लोक तथा दोहोरी गीत प्रतिष्ठान नेपाल पाल्पाका वरिष्ठ उपाध्यक्ष समेत हुन् । उनी लामो समयदेखि लोक तथा दोहोरीको क्षेत्रमा क्रियाशील रहेको थाएका छन् । जिल्लाको लोक संस्कृति संरक्षणमा कार्कीको योगदान महत्वपूर्ण रहेको छ । एक दशक लामो लोक सांस्कृतिक क्षेत्रमा लागेका उनले लोकदोहोरी, भयाउरे, देउसी-भैलो, तिजका दर्जन बढी गीत बजारमा ल्याइसेन्सको छन् । कार्कीका 'बाँचेआधार दियो पापीले', 'कम्मर भाँची भाँची' 'बैसे जवान' लगायतका चर्चित गीतहरु हुन् । उनका अधिकांस गीतहरु आफ्नै स्वर, शब्द, संगीत र अभिनयमा रहेका छन् । कार्कीले अध्यक्षको जिम्मेवारी

उपाध्यक्षमा कमल गाहा, महिला आधारमा संगठनलाई गतिशील बनाउने उपाध्यक्षमा निरु सुनार, सचिवमा सुमन न्यौपाने, कोषाध्यक्षमा करिस्मा मगरलाई राष्ट्रिय राजनीतिमा देखिएको स्थिति, सामाजिक र आर्थिक क्षेत्रका समस्या तथा विकासलाई चिर्दै जनाउको बहुदीय जनवादको विचारका आधारमा मुलुकको समृद्धिका लागि महासंघमा आवद्ध कलाकारहरु एक ढिक्का भएर अगाडि बढ्ने समेत बताए । अधिवेशनले

तानसेनमा प्रदेशस्तरीय आइटिएफ तेक्वान्दो प्रतियोगिता सुरु

कृष्ण पोखरेल

पाल्पा, कार्तिक १७/पाल्पामा दोस्रो प्रोफेसनल लुम्बिनी प्रदेशस्तरीय आइटिएफ तेक्वान्दो प्रतियोगिता सुरु भएको छ । नेपाल आइटिएफ तेक्वान्दो महासंघ पाल्पाको आयोजना र तेक्वान्दो खेलाडी रिता र अनिल कार्कीको सम्झनामा तानसेनको टुडिखेल मैदानमा शुक्रबारदेखि प्रतियोगिता शुरू भएको हो ।

प्रतियोगिताको पाल्पा क्षेत्र नं २ का संघीय सांसद ठाकुर प्रसाद गैरेले शुभारम्भ गर्दै तेक्वान्दो खेल लुम्बिनी प्रदेशकै चर्चित खेल भएको बताए । उनले देशलाई चिनाउने, एकत्रबढ्द राख्ने बस्तु भनेकै खेल भएको बताए । सरकारले खेलकुद क्षेत्रमा पर्याप्त लगानी नगर्दा रामा-रामा खेलाडीहरु समेत खेल जीवनबाट पलायन भईरहेको सांसद गैरेले बताए । खेलकुद विकासका लागि नितिगत रूपमै व्यस्थित गर्न संसदमा आफुले पहल गर्न बताए । प्रदेश सांसद खेमबहादुर सार्ले तेक्वान्दो खेलबाट पाल्पा लामो समयदेखि परिचित

रहेको बताए । पाल्पाका खेलाडीबाट तेक्वान्दोमा दुई/दुई वटा गोल्डमेडल समेत पाउन सफल भएकोले तेक्वान्दो प्रति पाल्पामा धैरे उत्साह रहेको प्रदेश सांसद सार्ले बताए । प्रतियोगितामा लुम्बिनी प्रदेशका १२ जिल्ला, तीन विभागिय टोली र आयोजक टोली गरी ६४ जना खेलाडीहरु प्रतियोगितामा सहभागी भएका छन् । प्रतियोगितामा महिलातर्फ ४६ केजी देखि ५५ केजीसम्म र पुरुषमा ४९ केजी देखि ५५ केजी तौल भएका खेलाडीहरु बिच एकल स्पारिङ्गमा प्रतिस्पर्धा भएको छ । प्रतियोगिताको

पहिलो दिन सेमि फाइनलसम्मका खेलहरु सकिने आयोजकले जनाएको छ । प्रथम पुरस्कार विजेता पुरुष र महिलाले तीस-तीस हजार नगद, प्रमाणपत्र गोल्ड मेडल पुरस्कार पाउने छन् भने द्वितीय हुनेले विस/विस हजार नगद, प्रमाणपत्र र रजत पदक पाउने छन् भने तेसो हुनेले दश/दश हजार नगद, प्रमाणपत्र र कास्य पदक पुरस्कार पाउने नेपाल आइटिएफ तेक्वान्दो महासंघ पाल्पा अध्यक्ष निरबहादुर सार्ले जानकारी दिए । सार्लो अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रमको सञ्चालन सचिव नगेन्द्र मल्लले गरेका थिए ।

द्वादिक बधाई तथा थुम्बाप्पार्जना

राष्ट्रिय जनसांस्कृतिक महासंघ पाल्पाको तानसेनमा सम्पन्न जिल्ला अधिवेशनबाट लोकदोहोरी गायक रुपेश कार्की अध्यक्ष जस्तो गरिमासमय पदमा र उपाध्यक्षमा कमल गाहा, महिला उपाध्यक्षमा निरु सुनार, सचिवमा सुमन न्यौपाने, कोषाध्यक्षमा करिस्मा मगर, सदस्यहरुमा तुल्सा गाहा, समिक्षा गैरे, गणेश न्यौपाने, समता कोइराला, विजय बन्डेल, अनिता ज्वाली, गोकुल सार्ले, विकल लिम्बु, रुपा नेपाली, करन चित्रकार, आशा मगर, गिरा सिंजाली, भलक लामा आवद्ध संघ चयन भएकोमा हार्दिक बधाई तथा सफल कार्यकालको शुभकालमा व्यक्त गर्दछौं ।

राष्ट्रिय जनसांस्कृतिक महासंघ निर्वातमान समिति तानसेन, पाल्पा परिवार

खेलकुद समाचार

तेक्वान्दो संघद्वारा पलेसा सम्मानित

काठमाडौं, कार्तिक १७/नेपाल तेक्वान्दो संघले चौथो एसियाली पारा खेलकुदको तेक्वान्दोमा कास्य पदक जितेकी पलेसा गोवर्धनलाई शुक्रबार नगदसहित सम्मानित गरेको छ । नेपाल पारालिम्पिक कमिटीकी अध्यक्ष राधा घले र तेक्वान्दो संघका अध्यक्ष प्रकाश शमशेर राणाले पलेसालाई नगद ३ लाखसहित प्रशंसा पत्र प्रदान गरी एक कार्यक्रमबीच सम्मान गरेका हुन् ।

सोही अवसरमा टोलीका प्रशिक्षक कविराज नेत्री लामा र व्यवस्थापक रामचन्द्र श्रेष्ठलाई पनि सम्मान गरिएको थिए । लामालाई ७५ हजारसहित प्रशंसा पत्र तथा श्रेष्ठलाई प्रशंसा पत्र प्रदान गरी सम्मान गरिएको थिए । पलेशाका बुवा प्रदीप र आमा मनीता पनि सम्मानित भए । त्यसै कार्यक्रममा एपरेस्ट तेक्वान्दो केयर्स फाउंडेशन, युएसले पनि पलेसा र लामालाई नगदसहित सम्मान गयो । फाउंडेशनका नेपाल प्रतिनिधि बलराम कार्कीले पलेसालाई ५० हजार र लामालाई २० हजार नगदसहित सम्मान गरे । गत अक्टोबर २२ देखि २८ तारिखसम्म चीनको हाडभावमा भएको एसियाली पारा खेलकुदको तेक्वान्दोतर्फ के- ४४ क्याटागोरिको महिला ५७ केजीमुनि पलेशाले नेपाललाई ऐतिहासिक कास्य पदक दिलाएकी थिइन् । पलेशाले जितेको पदक नेपालले पारा एसियाली खेलकुदमा जितेको पहिलो पदक हो ।

वर्गिकृत डिस्प्ले

१५ असाइजमा मात्र

वर्गिकृत

डिस्प्लेमा

विज्ञापन दिनुहोस्

व्यवसाय

बढाउनुहोस् ।

सम्पर्क: ०७५-५२०६०९

वाणिज्य/अर्थ समाचार

भारतबाट २५ हजार मेट्रिक टन चिनी किन्ने तयारी

पाल्पा, कार्तिक १७/सरकारले नियर्तमा प्रतिबन्ध लगाएको थिए । यहाँ भएको चिनी उपभोगका लागि पर्याप्त नहुँदा बजारमा अभाव भएको थिए । नेपालमा वार्षिक करिब ३ लाख मेट्रिक टन चिनी आवश्यक पर्छ । नेपाल भित्रै १ लाख ५० हजार मेट्रिक टन चिनी आवश्यक पर्छ ।

भारत सरकारले समेत नेपाललाई चिनी आयात गर्न तयारी थालेको हो । भारत सरकारले नेपालसहित सम्पर्क दिएको छ । यस अधिकारी चिनी नियर्तमा प्रतिबन्ध गरेको भारत सरकारले हाल नेपाललाई २५ हजार मेट्रिक टनसम्म चिनी नियर्त गर्न अनुमति दिएको हो । यसअघि भारतले चिनी नियर्तमा प्रतिबन्ध लगायाकाले बजारमा चिनी अभाव भएको थिए । विश्वको सबैभन्दा ठूलो चिनी उत्पादक मुलुक भारतले नै उत्पादनमा कमी आएको भन्दै अन्य मुलुकमा नियर्त गर्न रोकेको थिए । भारतले ३-४ महिना अधिकदेखि चिनीको

वाणिज्य विभागको तथांक अनुसार, नेपालमा उत्पादन हुने चिनीको सत्तरी प्रतिशत चिनी विभिन्न पेय पदार्थ, भिठाइ, चकलेट, विस्क्युट लगायतका उद्योगहरूमा आपूर्ति शृङ्खला विग्रहाएकोले असहज रिति आएको थिए ।

मन्जुको आवाज.....

‘नाम पनि यूनिक, क्रम पनि यूनिक’

चूनिक्क एफ.एम. ४४९ मेगाहर्ज

विज्ञापनको लागि सम्पर्क :
यूनिक स्टोरियल कम्प्यूनिकेशन
प्रा.लि.

तानसेन, पाल्पा

०७५-५२९८६८, ५२९८६८

E-mail

news.uniquefm@gmail.com

www.uniquefm942.com

भावपूर्ण श्रद्धाङ्गली

जन्म

वि.सं. १५८४/०६/२२

स्वर्गरोहण

वि.सं. २०२०/०७/१२